

Imperium

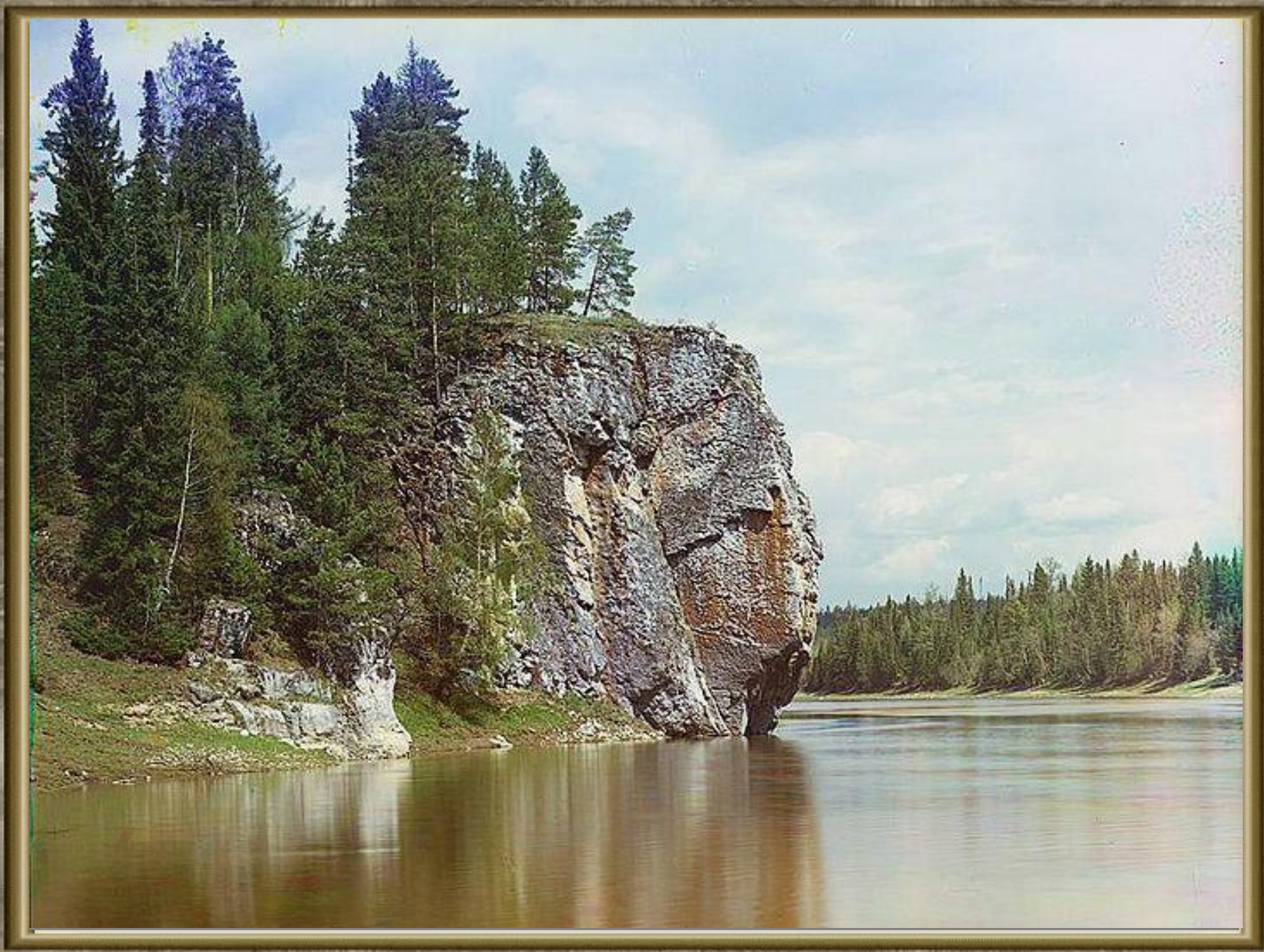
Rosja w latach
1909 – 1915

Cz.1

Zdjęcia:
Siergiej Prokudin-Gorski

Muzyka:
Piotr Czajkowski
Koncert fortepianowy nr. 1

Karelia – rzeka Szuja

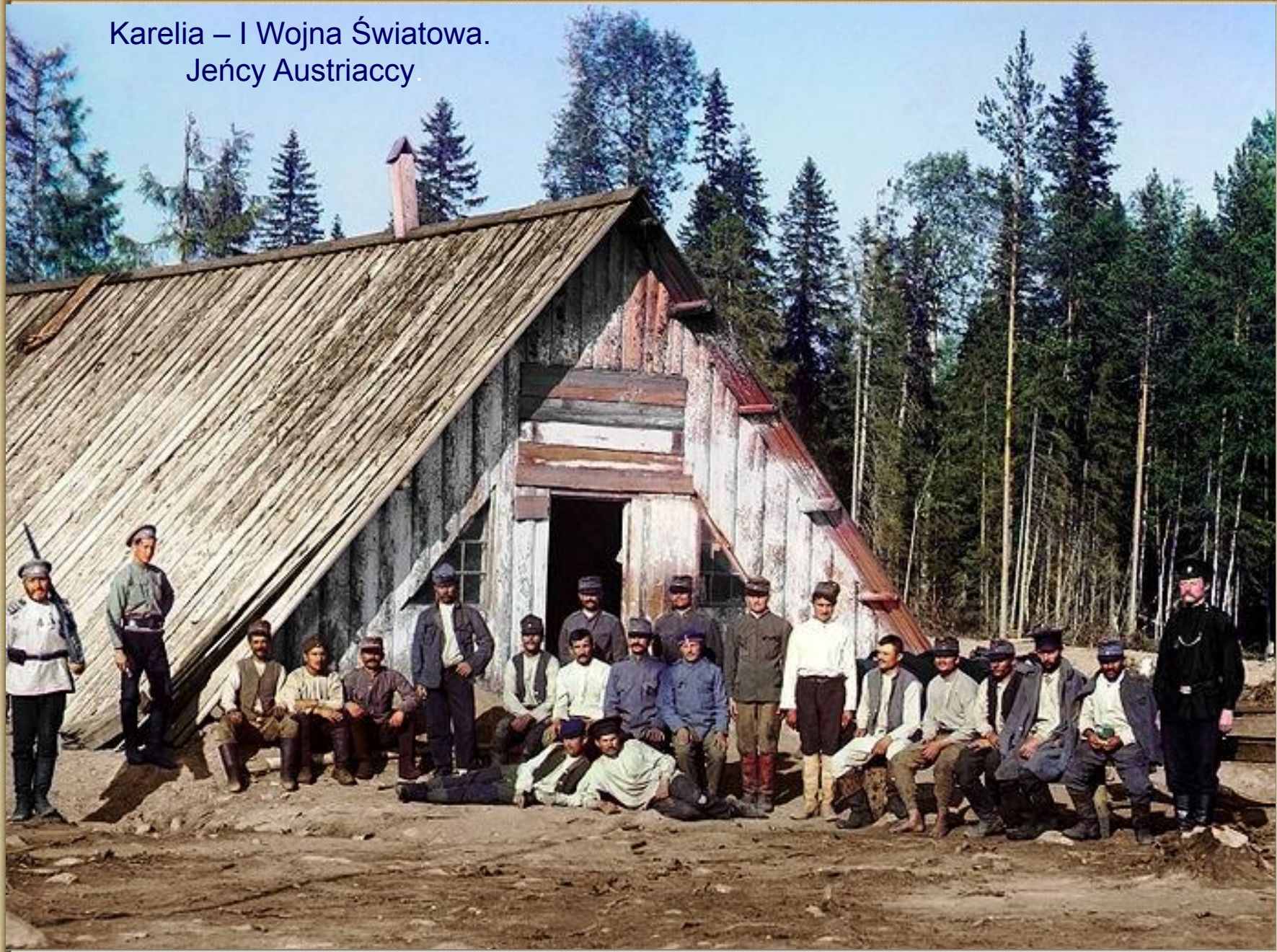

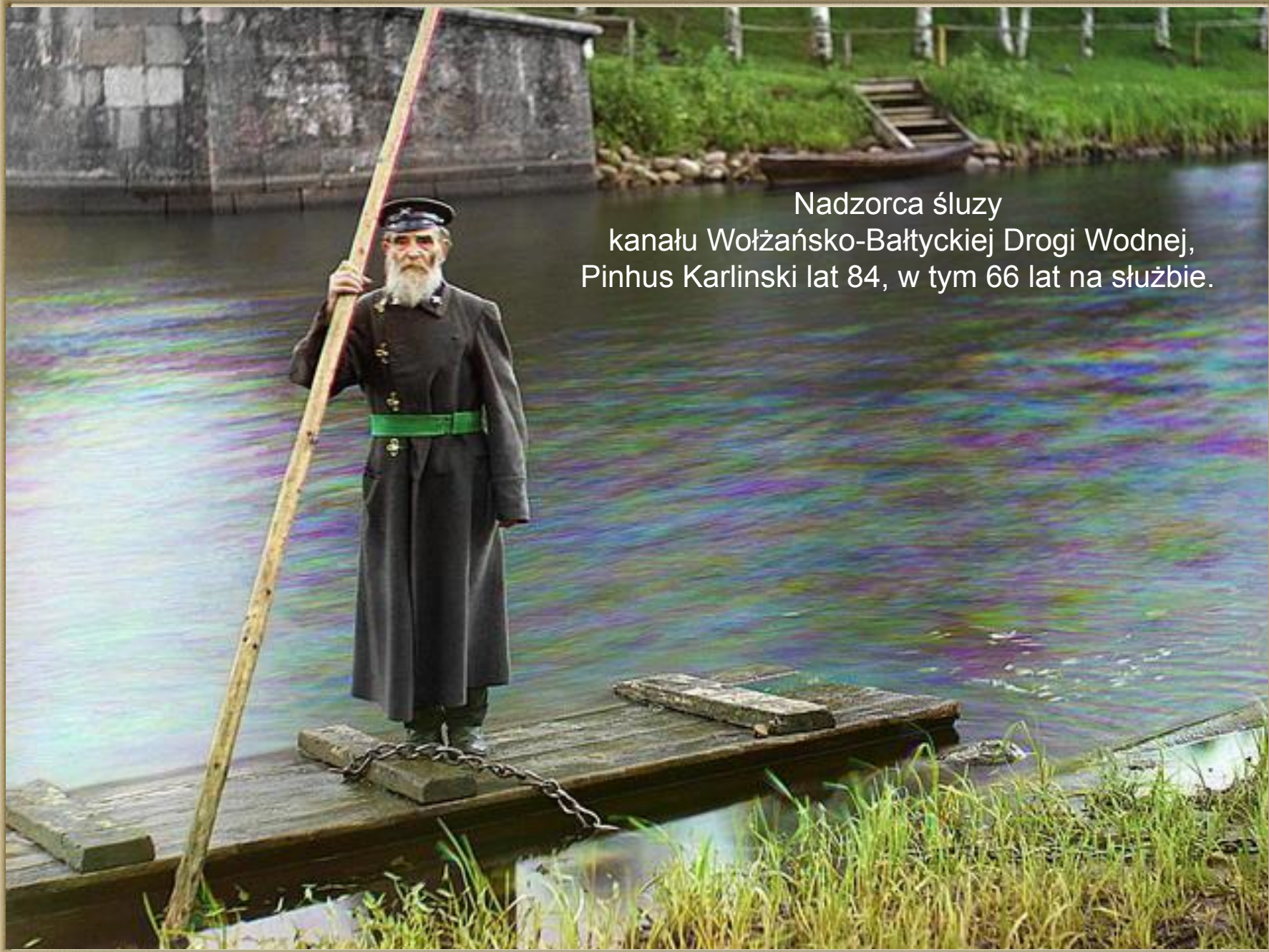

Klasztor (Monastyr) Sołowiecki
położony na Wyspach Sołowieckich,
na Morzu Białym. (XV w.)

Karelia – I Wojna Światowa.
Jeńcy Austriacy

Nadzorca służby
kanału Wołżańsko-Bałtyckiej Drogi Wodnej,
Pinhus Karlinski lat 84, w tym 66 lat na służbie.

Klasztor Sołowiecki

Slisselburg – Kanał Piotra I

Biełoziersk

Dyneburg (Dźwińsk) – Kościół Ewangelicki
i polski kościół Niepokalanego Poczęcia NMP.

Połock – Klasztor Spasa i Eufrozyny (XII w.).

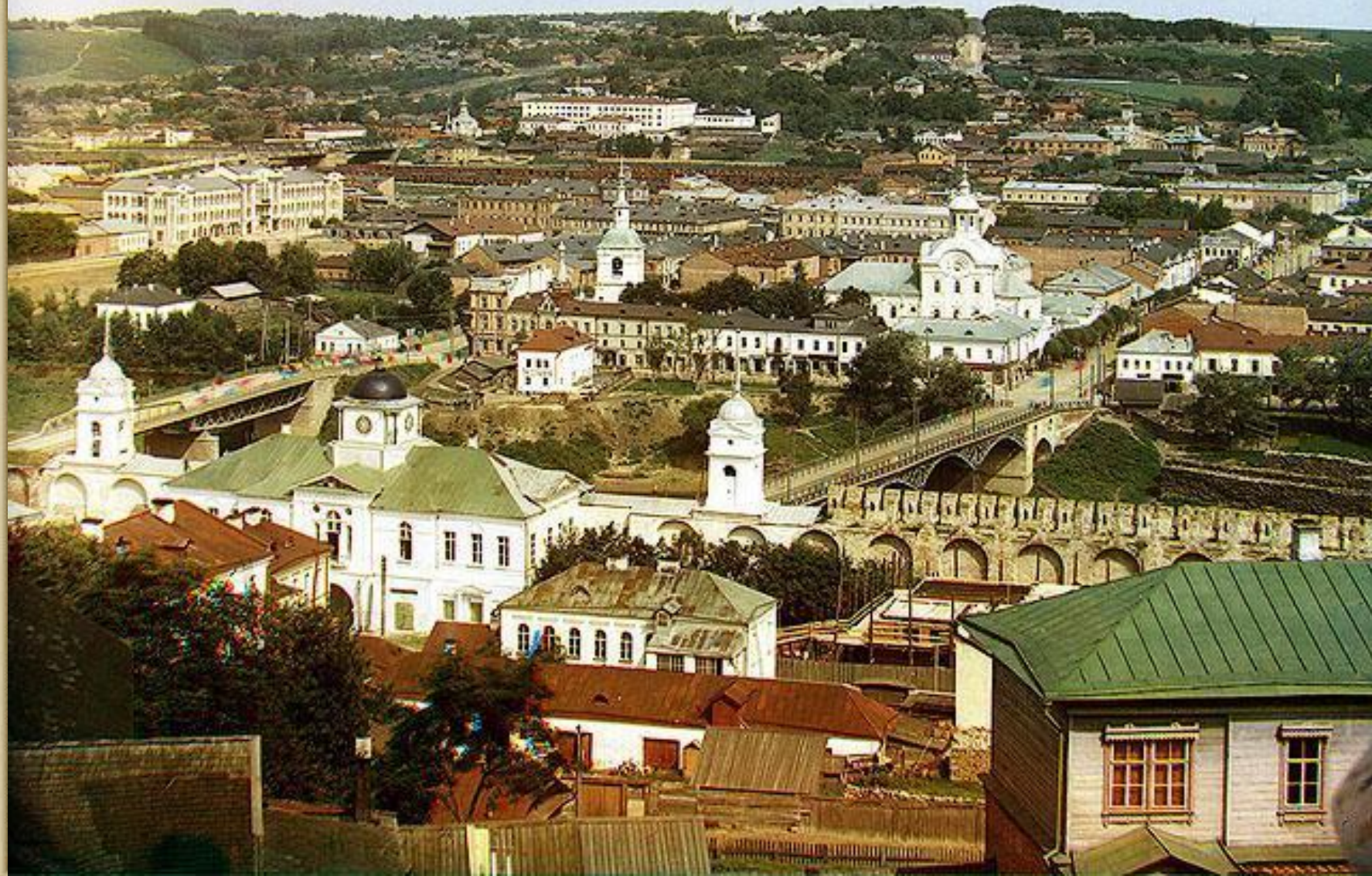
Biełoziersk - Cerkiew Wniebowzięcia Matki Bożej.

Witebsk – Widok na część miasta i Zachodnią Dźwinę.

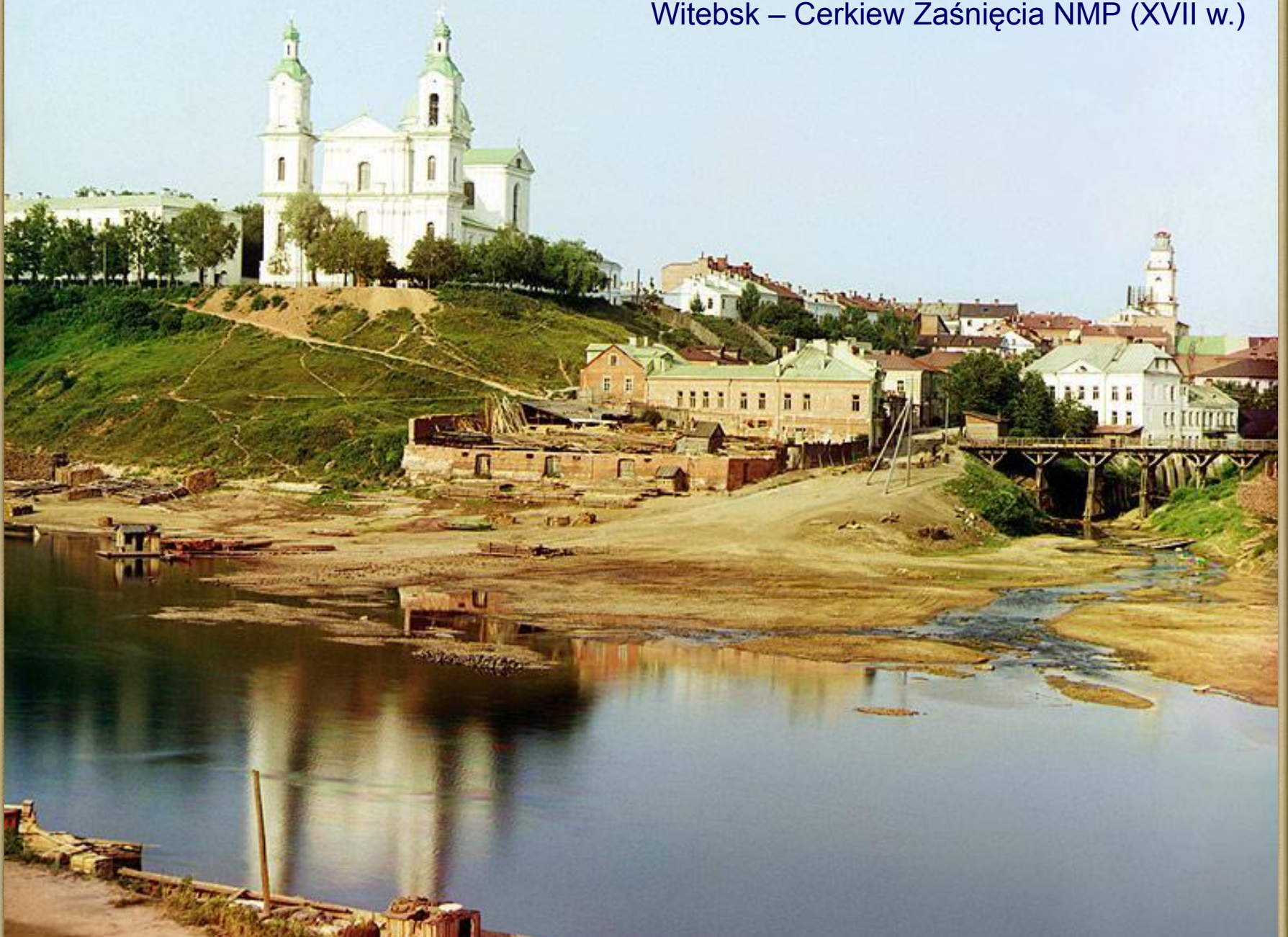

Smoleńsk

Witebsk – Cerkiew Zaśnięcia NMP (XVII w.)

Smoleńsk – Cerkiew Zaśnięcia NMP

Smoleńsk – obwarowania miejskie.

Smoleńsk – Cerkiew Piotra i Pawła.

Dawne pobojowisko, nad którym, wznoszą się kopuły cerkwi i soborów, XIX-wiecznego Spassko-Borodińskiego klasztoru, poświęconego batalii i jej ofiarom. To jedno z najlepiej upamiętnionych pól bitewnych na świecie.

Borodino – Pole bitwy. Widok z dzwonnicy Spassko-Borodińskiego klasztoru,

Borodino – rzeka Kołocza.

Kołomna – Klasztor Gołutwiński.

Rzew nad Wołgą.

Rzew – Sobór Narodzenia Chrystusa .

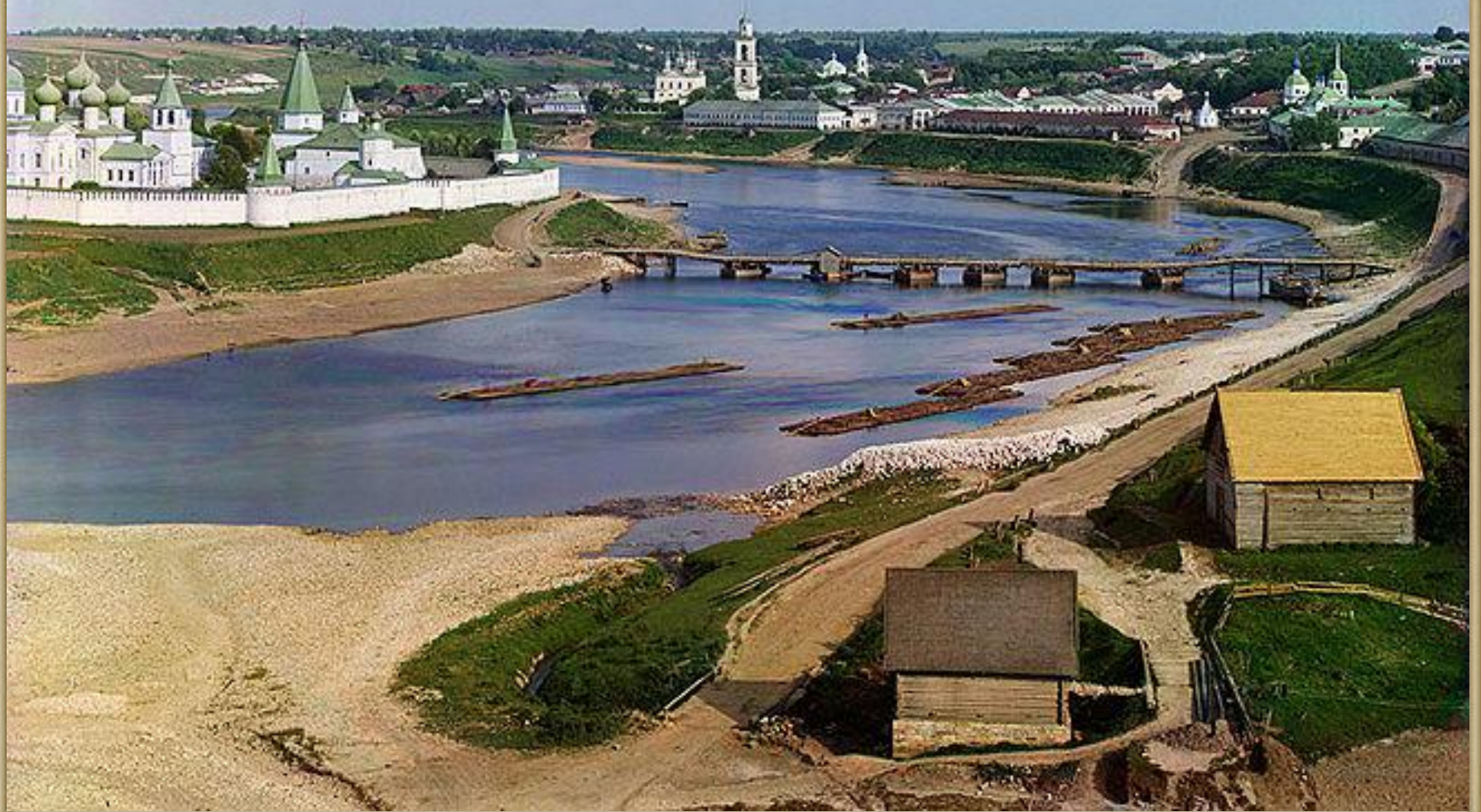
Klasztor – Pustelnia św. Nilla

Jezioro Seliger– Wyspa Stołbna
Klasztor Pustelnia św. Nilla.

Starica nad Wołgą.

Zubcow nad Wołgą.

Torżok – Sobór Spaso-Preobrażeński.

Torżok nad Twercą – Klasztor Borysa i Gleba (XVIII w.).

Torżok – Sobór Przemienienia.

Torżok

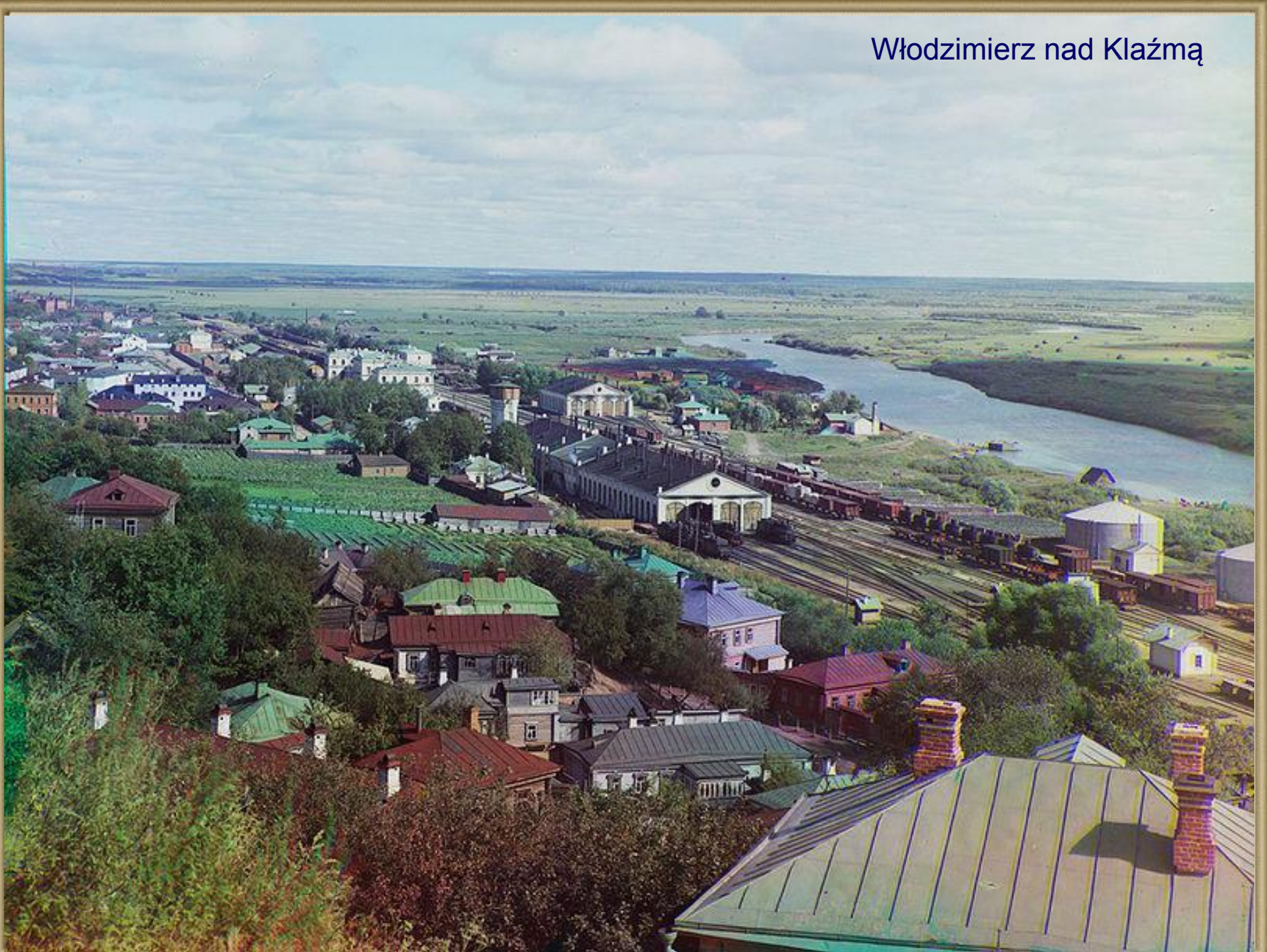

Torzok – Cerkiew Zwiastowania

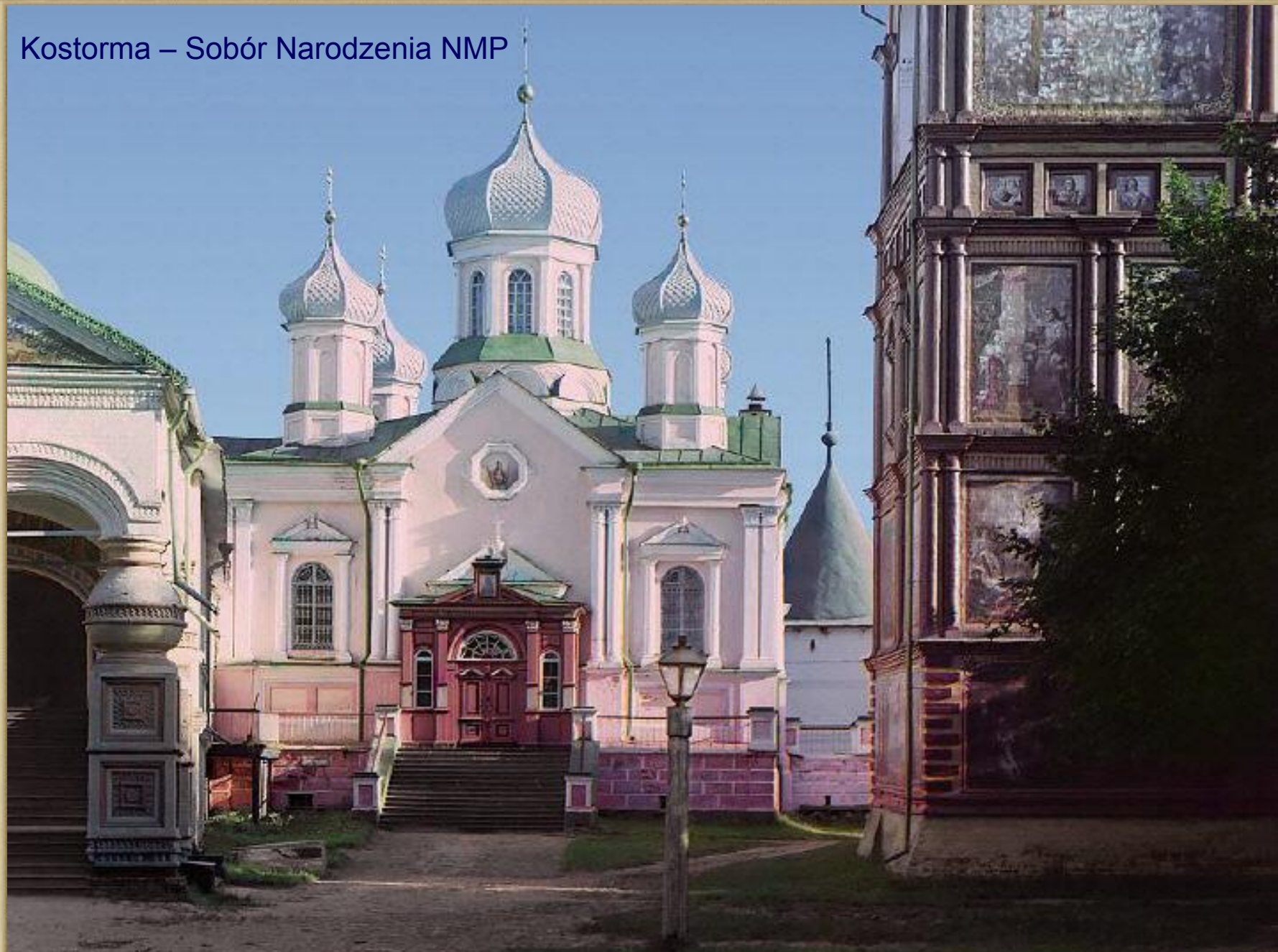
Kostroma – Cerkiew
Zmartwychwstania Pańskiego

Włodzimierz nad Kłajmą

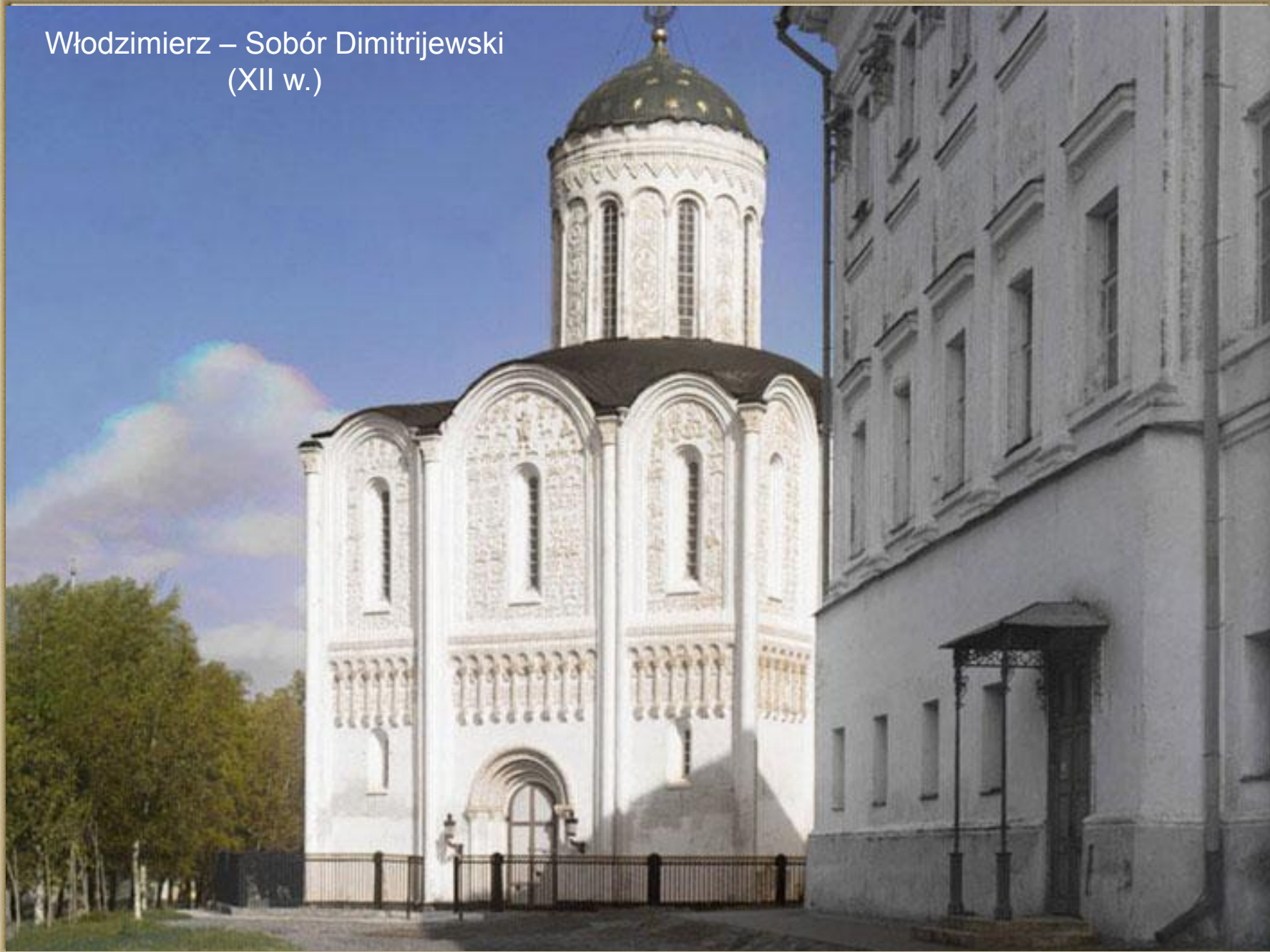

Kostroma – Sobór Narodzenia NMP

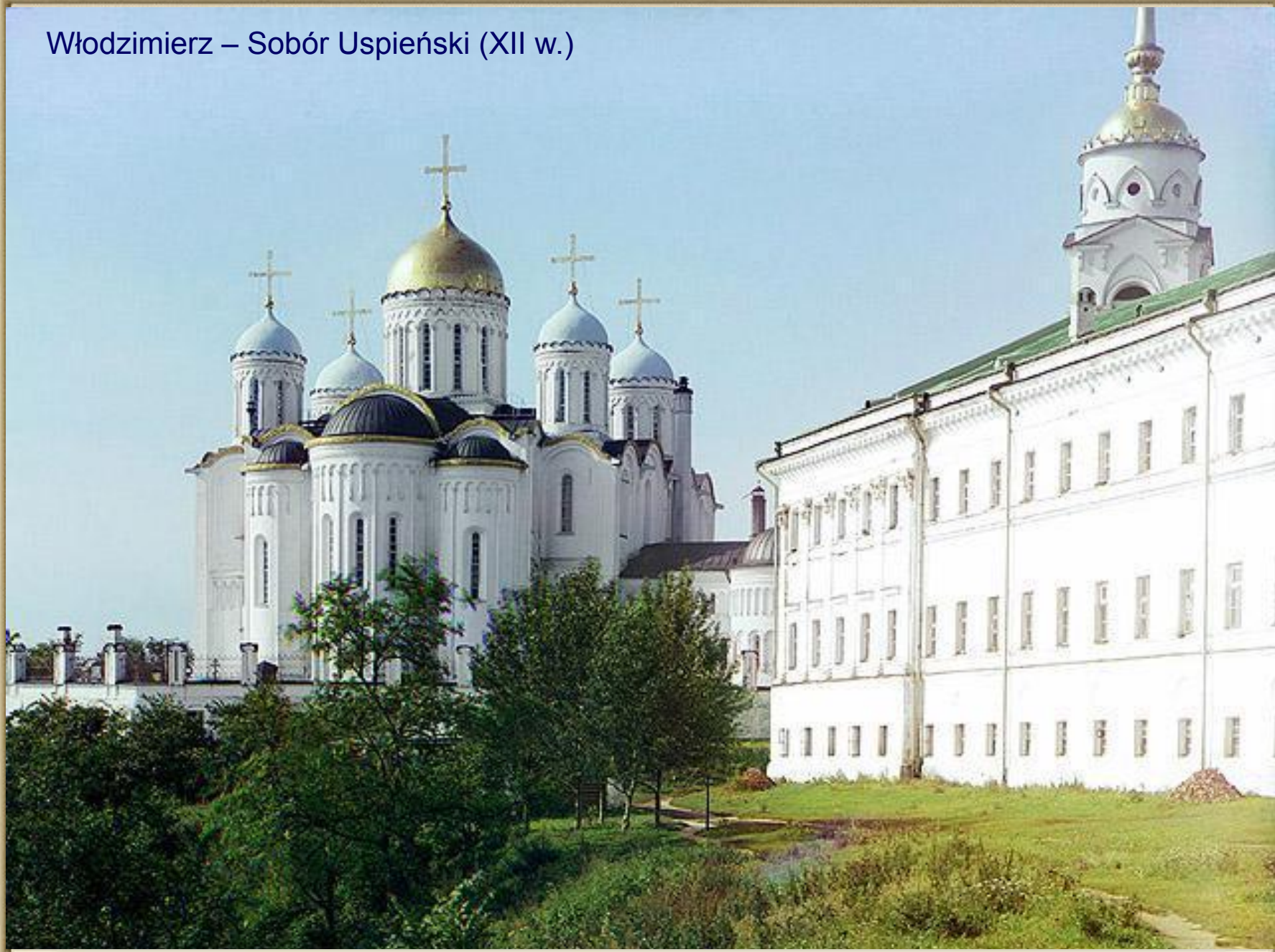

Włodzimierz – Sobór Dimitrijewski
(XII w.)

Włodzimierz – Sobór Uspieński (XII w.)

Aleksandrow – Klasztor Uspeński (XVII w.)

Siergiej Michajłowicz Prokudin-Gorski (Сергей Михайлович Прокудин-Горский), ur. 31 sierpnia 1863 w Murom, zm. 27 września 1944 w Paryżu. Z wykształcenia chemik. Studiował w Sankt Petersburgu, Berlinie i Paryżu. Był jednym z pionierów fotografii kolorowej. Jego badania przyczyniły się do uzyskania kilku patentów na produkcję kolorowych przezroczy i wyświetlaniu kolorowych filmów. Jego aparat wykonywał trzy zdjęcia monochromatyczne, ale z trzema różnymi filtrami, w prawie tym samym czasie. Później, używając lamp dających odpowiedni kolor, i wyświetlając wszystkie trzy zdjęcia mógł uzyskać efekt pełnego koloru. Eksperymentował także z sukcesami z wywoływaniem tych zdjęć na papierze, ale proces był skomplikowany i powolny. Zdjęcia w poszczególnych kolorach wykonywane były jednak w tak dużym odstępie czasu, że ostatecznie widoczny był każdy ruch w postaci potrójnych kolorowych krawędzi fotografowanych obiektów. Obecnie dzięki technikom komputerowym możliwe jest zminimalizowanie tego efektu. Około 1905 r. korzystając z rozwoju techniki fotografii kolorowej, postanowił dokumentować przy pomocy zdjęć Imperium Rosyjskie. Głównym celem była edukacja dzieci, na temat różnorodnej historii i kultury a także modernizacji kraju. Jego pomysł znalazł poparcie cara Mikołaja II. Dzięki temu został wyposażony w specjalny wagon z ciemnią, wraz z pozwoleniami do wejścia na wszystkie tereny, jak i dobrymi układami z carską administracją. Rosję fotografował w latach 1909 -12 i 1915. Odwiedził jedenaście regionów. Wykonał około 10 000 zdjęć.

ENTER

Suzdal nad rzeką Kamienką.

W jego fotografiach można ujrzeć nieistniejący już świat sprzed I wojny światowej. Można tam spotkać zarówno średniowieczne kościoły, jak i tory kolejowe i fabryki obraz tak wtedy silnej industrializacji. Fotografował także zwykłych ludzi, obrazując zróżnicowanie kulturowe Imperium Rosyjskiego. Zdjęcia Gorskigo przedstawiają ówczesny świat i ludzi w nim żyjących w zupełnie inny sposób niż nasze zwykłe o nich wyobrażenia, Czarno białe fotografie z tamtych czasów czy mniej lub bardziej współczesne nam filmy. Ludzie przełomu XIX i XX wieku wydają się nam zwykle dalecy, za mgłą, niedostępni, a przez to po prostu inni. Zdjęcia Gorskigo mówią: przecież oni byli tacy sami. Inne stroje, inne miasta i wsie, ale twarze te same.

Prokudin-Gorskij opuścił Rosję w 1918 r.. Po rewolucji październikowej, i przejęciu władzy w Rosji przez komunistów, osiedlił się w Paryżu (miał tam zakład fotograficzny) i gdzie zmarł w 1944 roku.

Posiadane przez niego szklane płytki ze zdjęciami (kolekcja złożona z 1902-u zdjęć, reszta zaginęła), zostały zakupiona przez Bibliotekę Kongresu Stanów Zjednoczonych od jego spadkobierców w 1948 r.

W 2001 r. Biblioteka przedstawiła wystawę pt. *The Empire that was Russia* (Imperium jakim była Rosja). Dla jej potrzeb płyty szklane zostały zeskanowane, i utworzono zdjęcia przy pomocy technik komputerowych (digichromatografia), W 2004 praca nad zdjęciami bardzo się przyśpieszyła dzięki zastosowaniu w obróbce skanów programu opracowanego w Princeton University.

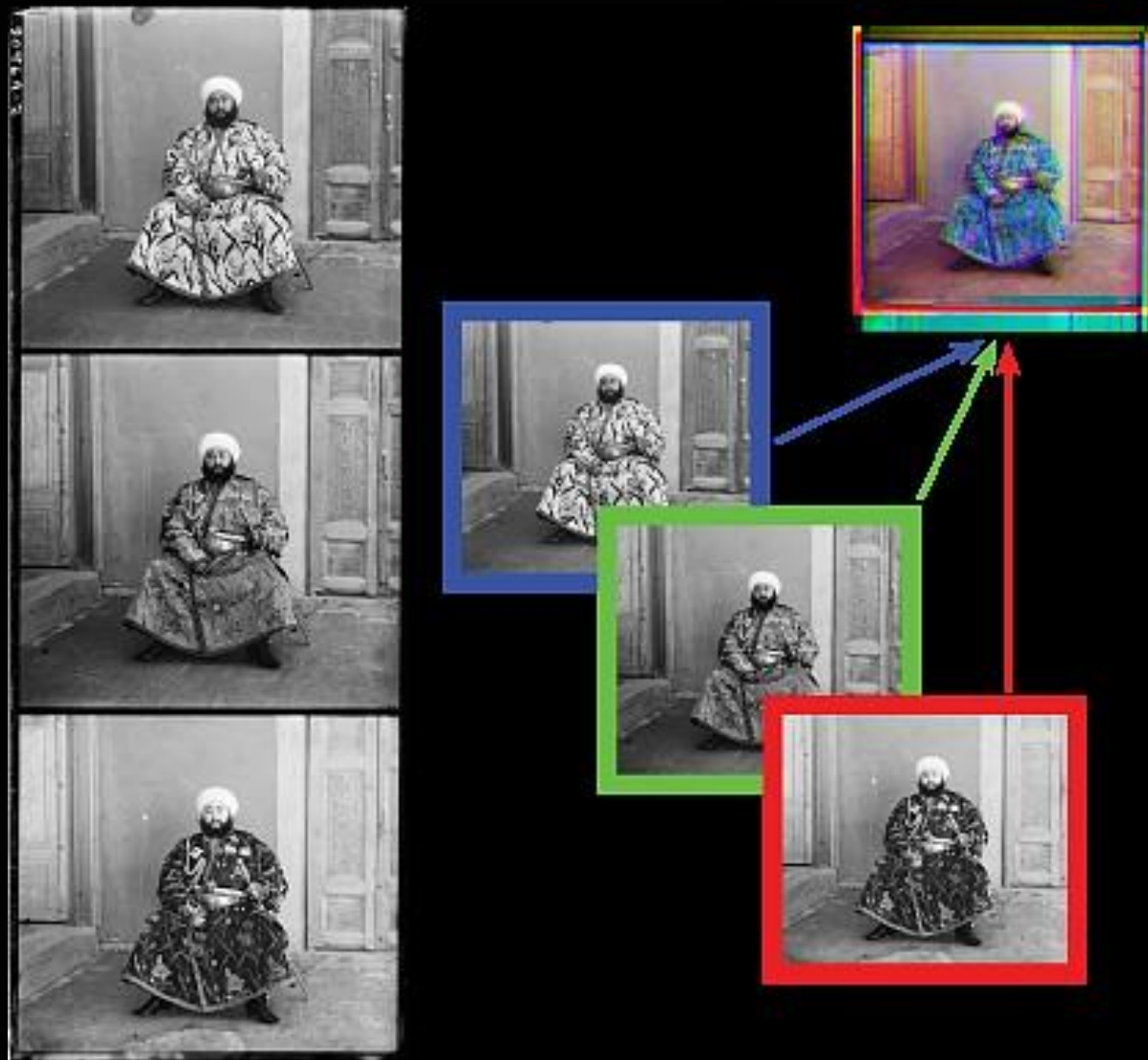
ENTER

Wagon – laboratorium fotograficzne Prokudina-Gorskiego.

ENTER

Trzy zdjęcia monochromatyczne: niebieskie, zielone i czerwone,
oraz efekt końcowy.

ENTER

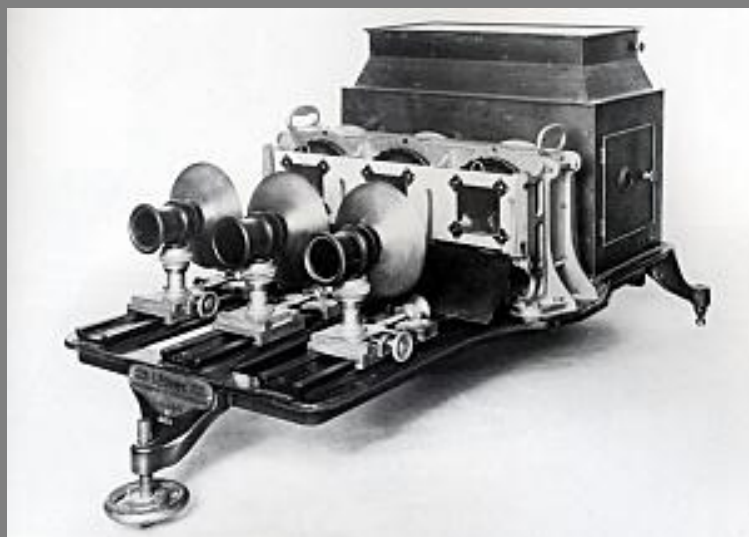
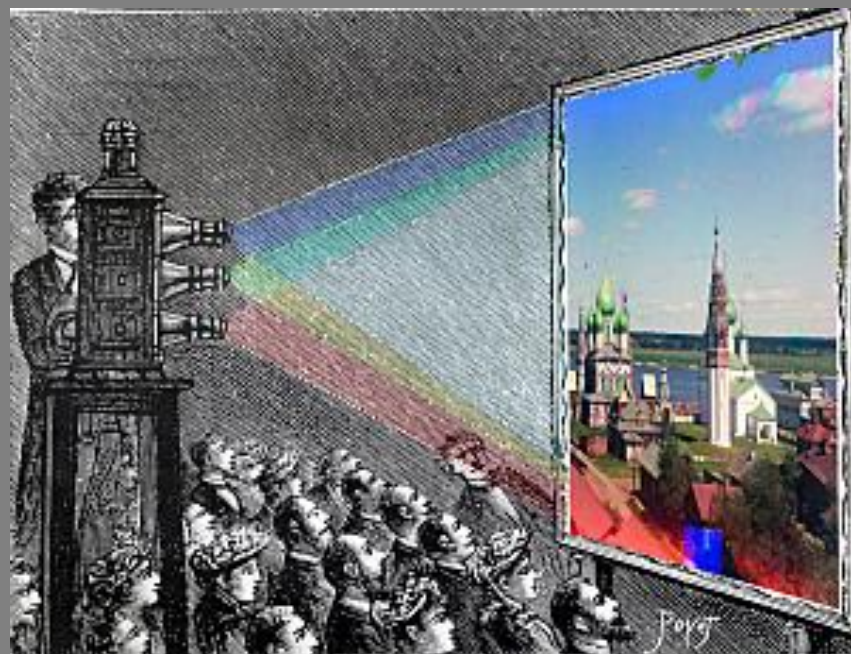

Kolejne fazy rekonstrukcji zdjęcia
metodą „digichromatography”.

ENTER

Trójkolorowa kamera
Prudina-Gorskiego.

Trójkolorowy projektor.
Prokudin-Gorski używał
podobnego typu projektora
do demonstracji zdjęć
rosyjskiemu Carowi.

ENTER

Klasztor (monaster) Sołowiecki
położony na Wyspach Sołowieckich,
na Morzu Białym. (XV w.)

ENTER

W latach 1923-1939 klasztor służył za więzienie polityczne NKWD, jako Sołowiecki Obóz Robót Przymusowych Specjalnego Przeznaczenia, gdzie zginęło kilkanaście tysięcy ludzi.

W 1967 na terenie monasteru powstało Muzeum Sołowieckie. W 1983 wyspę opuściło wojsko, a archipelag otrzymał status rezerwatu. W mury monasteru powrócili mnisi Kościoła prawosławnego.

ENTER

Jeziro Seliger– Wyspa Stołbna – Klasztor Pustelnia św. Nilla.

Rewolucja październikowa rozpoczęła upadek klasztoru. Prawie wszystkich mnichów rozstrzelano. W latach dwudziestych ubiegłego stulecia klasztor zamieniono na stalinowski obóz. Uwięziono tu 6335 polskich policjantów, zanim zamordowano ich w Twerze w 1940 r.

W latach 1944-1945 wyspa ponownie stała się więzieniem dla Polaków – żołnierzy i oficerów AK. Po wojnie w celu zatarcia śladów zbrodni organizowano tu obozy pionierskie, jedną z cerkwi zamieniono na kotłownię. Przez lata stopniowo cały klasztor doprowadzono do ruiny,

ENTER

Suzdal – W czasie Drugiej Wojny Światowej w Suzdalu znajdował się obóz „poamnestyjny” dla jeńców polskich (1967 osób).

BG
ENTER